

Խմբ. - Հաւատք Անցեալին վրայ, եւ Յոյս
դէպի Ապագան 1

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃՆՄԱՐԱՆ-ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Հ. Ղ. Տայեան. - Արբանձակ Պետրոս Ա. եւ
իր Կաթողիկոսական աթոռին դարադարձը . . . 6

Հ. Սամուէլ Արամեան. - Հիւանդաց օժման
Սորձուրդը Հայ Եկեղեցւոյ մէջ (Հին շրջան) . . . 8

Արտաւագ Արքեպ. Սիրմէեան. - Պատ-
մութիւն Հայկական քահանայից (չար.) Տէր Սար-
գիս քահանայ Հայկացի (1592-1662) 14

Գ Ր Ա Կ Ա Ն

Հ. Ղ. Ալիշան. - Մատնիչ Վասակի դատա-
տանը (աշխ. թրգ. Հ. Թ. Թումանյան) 20

Francis Thompson. - Երկնային Խուզակը
(The Hound of Heaven). (Ներածութեամբ թրգ.
Հ. Մեսրոպ Ճանաչեան) 26

Վահան Շահպագ. - Յայտային 32

Հ. Մ. Յովհաննէսեան. - Չորրորդ բաղնիքը . . . 32

Շարլ Պոտլեր. - Վերացում (թրգ. Հրաչ
Քաջարեան) 33

Ք. Ա. Հ. - Գիշեր 33

Անտրէ Մօրուա. - Պայրընի եւ Ս. Ղազարու
մասին (թրգ. Հ. Բ.) 34

ՕՐՈՒԱՆ ԳՐՔԵՐ - ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ

Հրաչ Քաջարեան. - «Տուներու երգը» (Մ.
Իշխանի) 47

Հ. Վ. Հ. - Մեսրոպ Արք. Տէր Մովսէսեանի
«Հայկական երեք մեծ վանքերի՝ Տաթևի, Հա-
ղարծնի եւ Գաղի եկեղեցիները եւ վանական
չինութիւնները» 52

ՆՇԽԱՐՆԵՐ ՄԵՐ ԱՆՄԱՀՆԵՐԷՆ

Հ. Ղ. Ալիշան առ Հ. Արբանձակ ճարեան . . . 19

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍԱԿԱՆ

Վահան Շահպագ. - Արուեստը մեր դարուն . . . 35

Գ Ի Տ Ա Կ Ա Ն

Հետախոյզ. - Ծփուն եկեղեցիները 53

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ - ՄԱՀԱԳՐԱԿԱՆ

Հ. Թ. Թումանյան. - Յուշեր եւ նիշեր Հ.
Ղեւոնդ Ալիշանի ներքին կեանքէն՝ ուխտա-
գրութեան հարիւրամեակին առիթով (1838-
1938) 37

Խմբ. - Պրն. Մեսրոպ Յ. Սէթ՝ նոր պատ-
ուոյ աստիճանի արժանացած 54

Խմբ. - † Հանդիստ Ամեն. Թորոս Ար-
քեպ. Գուշակեան Պատրիարքի Երուսաղէմի
Հայոց 55

Շար.ը տես Գ. 52

Réd. — Notre foi sur le Passé et notre espé-
rance sur l'Avenir 1

ACADEMIE ARMENIENNE-PHILOLOGIE

P. Léonce Dayan. — Abraham Pierre Ier et
le deuxième centenaire de son Siège Patriarcal . . . 6

P. Samuel Aramian. — Le St. Sacrement de
l'Extrême Onction dans l'Eglise Arménienne 8

Mgr. Ardavast Surméyan. — Histoire des
Prêtres d'Alep (suite) Le Prêtres Sarkis d'Alep
(1592-1662) 14

LITTERATURE

P. L. Alichan. — Le procès de Vassak le
traître (trad. en arm. moderne par P. Th. Tho-
madjan 20

Francis Thompson. — The Hound of Heaven
(trad. en arm. moderne par P. Mesrob Djana-
chian) 26

Vahan Chahbaz. — Nocturne 32

P. M. Hovhannessian. — La lierre séchée 32

Charles Baudelaire. — Elévation (trad. par
H. K.) 33

P. A. K. — La Nuit 33

André Maurois. — Pour Byron et St. Lazare
(trad. par H. K.) 34

LIVRES DU JOUR - RECENSIONS

Hratch Katcharentz. — «Le chant des
Maisons» (par M. Ichkhan) 47

P. V. Hatzouni. — «Les églises et les bâti-
ments des trois grands couvents arméniens: Da-
tève, Haghazardzine et Dade 52

DES BRIBES DE NOS IMMORTELS

P. L. Alichan au P. A. Djarian 19

BEAUX ARTS

Vahan Chahbaz. — L'Art dans le siècle pré-
sent 35

SCIENCE

Explorateur. — Les églises flottantes 53

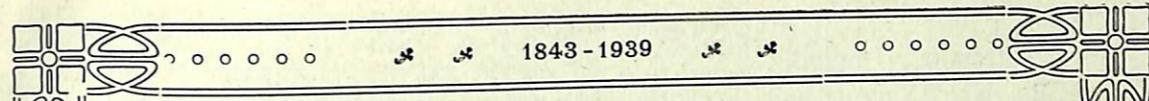
BIOGRAPHIE - NECROLOGE

P. Th. Thomadjan. — Des mémoires de la
vie du P. Léonce Alichan à l'occasion du cente-
naire de sa profession religieuse (1838-1938) . . . 37

Réd. — M. Mesrob Seth membre correspon-
dent et professeur de l'Académie Asiatique de
Téhéran 54

Réd. — † S. B. Torcom Kouchakian Patriar-
che Arménien de Jérusalem 35

Voir la suite, page 3.

Բ Ա Ջ Մ Ա Վ Ե Պ

Հ Ա Ն Դ Ի Ս Ա Ր Ա Ն

ԲՈՆՆՈՒՐԱԿԱՆ - ԳՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԲԱՐՈՅՈՒԿԱՆ

ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ՓԵՏՐՈՒԱՐ ԹԻՒ 1-2

ՀԱՏ. Գ.Է. ՈՅԶԸ-ՈՅԶԹ

Վ.Ե.ՆՏԻԿ ՈՒ Գ.Ա.ԶԱՐ

Հ Ա Ի Ա Տ Ք Ա Ն Յ Ե Ա Լ Ի Ն Վ Ր Ա Յ

ԵՒ

Յ Ո Յ Ս Դ Ե Պ Ի Ա Պ Ա Գ Ա Ն

Տան մը հաստատութիւնը եւ տեսականութիւնը անշուշտ էապէս իր հի-
մերէն կը կախուի. հիմեր՝ նիւթական քէ բարոյական՝ որքան ամուր ըլլան
եւ ապահով, նոյնքան մեծ երաշխիք կը դառնան անոնք այդ տան կ' հաստա-
տութեան կ' տեսականութեան:

Քառասուն դարու մեր գոյութիւնը, քառասուն դարու մեր պատմութիւնը
ինքնին խօսուն ապացոյցն է մեր ազգային ու ցեղական հիմերուն բարձր
նկարագրին ու քանկագրին արժէքներուն:

Խօսուն են մեր Գահերն ու Հարստութիւնները՝ Արշակունեան - Բագրա-
տունեան - Ռուբինեան՝ իրենց աւերակներուն մէջ իսկ այնքան յուզիչ, այնքան
ներշնչող:

Խօսուն են մեր քաջերը՝ դիւցազներ ու սուրբեր, անքի ու անհատնում,
գորս տուած է մեր ազգը Քաղաքական ու Եկեղեցական Ընկերութեանց:

Խօսուն են մեր գրական ու գեղարուեստական ամբար յիշատակարաններն
ու կոթողները՝ մեր հայրենի սահմաններէն դուրս անգամ, սփռուած ամբողջ
քաղաքակիրք աշխարհի մէջ ու գայն ողողած:

Գահեր՝ որ հիմնուեցան քաղաքակիրքութեան ու մեր ցեղի բարօրութեան
նուիրուած աննկուն եւ աննուան նիւթերով, Դիւցազներ՝ որ մեր հայրենի
սրբութիւնները պահպանելու համար գահաբերեցին ե՛ւ հանճար ե՛ւ կեանք. Յիշատակարաններ
ու կոթողներ պաշտելի, որոնք նահանգը կը շարժեն ամէ-
նէն անագորոյն եւ ամէնէն արիւնարբու ցեղերուն անգամ:

Հայրերիսն՝, քննեցէք ու տեսէք, դարե՛ր ու դարեր մենք քաղաք ենք

շինած ու աւան, պալատ ու տանար, դպրոց ու վանք ու սփռած բարդած գա-
նունք մեր ամբողջ երկրին մէջ՝ աստղերուն չափ անթիւ, անունց պէս փայլուն:

Եւ ատիկա գերագանց ապացոյց չէ՞ խոր ու վեհմ հաւատքին՝ որով ոգե-
ւորուած էին մեր Հայրերը, մեր ամբողջ ցեղը՝ ցեղերուն մէջ ազնիւը, եւ
ազնիւներուն մէջ նախանձելին:

Քննեցէք, հայրդիներ՝, ու տեսէք թէ ո՞րքան հարստութիւն ցեղային
առաքինութիւններու, որքան գրական գանձեր թողած են մեզի մեր Հայրերը.
ու զմայլեցէք այն հաւատքին վրայ որով անունք այնքան հրաշքներ գործեցին.
մանաւանդ թէ հիմնեցէ՛ք, խարսխեցէ՛ք այդ հաւատքին վրայ՝ Ձե՛ր ալ հա-
ւատքը՝ աւելի ամուր եւ անվկանդ քան կրանիքը մեր սրբազան լեռներուն,
քան երկաթն ու պղինձը մեր երկրի ծոցն հանգչող հանքերուն մէջ:

Գործօն ու պայքարող հաւատք մ՛էր մեր Հայրերուն հաւատքը. շինեցին
տուն, կազմեցին գիրք. ու զէն ի ձեռնին գայն պաշտպանեցին՝ այն պատգամով
գոր իրենցմէ առած մեզի կ'աւանդէ Նահապետը.

*Հայոց հաւատք, Հայոց տուն,
կացցեն ազատ հաստատուն:*

Հաւատք ուրեմն մեր անցեալի մեծութեան ու փառքին՝ որ միշտ կենսու-
նակ է ու հրաշագործ. պայքար՝ կեանքով եւ մահով՝ անունց դէմ եւ այն ամէն
բանի դէմ որ կը ժպրհի կողոպտել մեզմէ այդ մեր միակ եւ ամենամեծ գանձը՝
մեր գոյութեան չափ նուիրական:

Հաւատալ ու պայքարիլ միասիրտ, եղբայրօրէն, սիրտ սրտի, ձեռք ձեռքի,
ո՛ր ովկէանի ափին, եւ որ անմարդի երկրի մէջ ալ քշած տարած ըլլայ մեզ
ահեղ փոքորիկը որ մեզ մեր հիմերէն սարսեց, սարսեց բայց երբեք չկրցաւ
քանդել հիմերը գոր այնքան խոր էին դրած մեր Հայրերը՝ իրենց հաւատքին
չափ խոր ու հսկայ:

Հարկ է նորոգել այդ հաւատքը, եւ գործել ու պողպատել այդ հաւատքին
ամենագոր ուժով:

Ինչպէս մեր Հայրերը երջանիկ օր մը փարեցան խաչին, փարէ՛նք մե՛նք ալ.
անունք հաւատացին ու նուիրագործեցին Հայ Գիրն ու Հայ մշակոյթը. հաւա-
տանք ու նուիրագործեցին մենք ալ:

Մեր քշումիները ամէն ինչ քանդեցին ու անքնեցին, բայց ո՛չ բնաւ մեր
Հաւատքն ու Գիրը, մեր Հայ լեզուն ու Հայ Մշակոյթը, երկուքն ալ անմահ
մեր հոգւոյն պէս, երկուքն ալ անձեռնմխելի:

Եղբայրացած խաչն ու Գիրը կոչ կ'ընեն հաւատքի ու պայքարի. ամէն
հայրդի պէտք է հաւատայ ու կռուի այդ խաչին համար, ամէն հայրդի այդ
Գիրն համար. վա՛յ անոր որ մէկը կամ միւսը կ'ուրանայ. անէ՛ծքն է որ եր-
կընէն ու երկրէս զինքը կը շանքահարէ: Սոսկալի է արդարեւ յիշատակն ան-
գամ վասակներու եւ իրենց եղերական կատարածին:

Տնաւեր, բոյնէ գուրկ պանդուխտ հայրդիներ, քանի՛ քանի անգամ մեր
Հայրերը իրենց հին հաւատքով նոր ու միշտ նոր բոյն, նոր տուն են շինած.
Եկէ՛ք դարձեալ նոր բոյն շինենք: Այդ չի՞ պատմեր Ծիծեռնակի երգին մէջ մեր
հերթողը, այնքան շնորհալից պատկերով.

*Ծիծեռնակը բոյն է շինում - Ե՛ւ շինում է Ե՛ւ երգում.
Ամէն մի շուղ կպցընելիս - Առաջւան բոյնն է յիշում:*

*Նա յիշում է անցեալ տարւան - Իր սընուցած ձագերին,
Որոնց շատերն յափշտակեց - Արիւնարբու թըշնամին:*

*Մի անգամ էր նա բոյն շինել - Շատ անգամներ կարկատել,
Բայց այս անգամ վերադարձին - Բոյնն աւերակ էր դըտել:*

*Բայց նա դա՛րձեալ բոյն է շինում - Ե՛ւ շինում է Ե՛ւ երգում.
Ամէն մի շուղ կպցընելիս - Առաջւան բոյնն է յիշում:*

Մեր Հայրերէն ժառանգած ենք հայու սիրտ, հայու գիր, հայու բարբառ:
Ահա ինչ որ պիտի շինենք. մեր բոյնն ու տունը՝ մեր հարագատ սերունդն է:
Ահա այդ սերունդին է որ պէտք է տանք հայու սիրտ, հայու գիր, հայու
բարբառ:

Եւ այն ատեն մեր բոյնը նորոգուած է, մեր աւերակը վերաշինուած:
Հայ ծնողք, ձեր գաւակներուն տուէ՛ք՝ հայու սիրտ՝ ինչպէս էր Ղեռնդինն
ու վարդանինը, ինչպէս էր Նարեկացւոյնն ու Շնորհալոյնը:

Հայ ծնողք, ձեր գաւակներուն հայ գիր տուէ՛ք՝ առաջին շիքին հետ մայ-
րենի կաթին, առաջին կոչին հետ իր անուան՝ որ հայու անուն է:

Հայ ծնողք, ձեր գաւակներուն տուէ՛ք հայու լեզուն, չքնաղը լեզուներուն
մէջ: Ու այդ լեզուին հետ եւ անոր մէջ մեր ցեղին աւանդութիւնը՝ իր փառքե-
րով, իր պարծանքներով:

Այսպէս, այդ գաւակները պիտի մեծնան արի ու բարի, քաջ ու ազնիւ, ազ-
նիւ ըլլալու համար իրենց Հայրերուն պէս. ու այդպէս պիտի ըլլան մեծ՝ իրենց
հայրերուն նման, պիտի ըլլան ուրախութիւն իրենց Հայրերուն նման:

Եւ ահա վերաշինուած բոյնի տեսիլքին մէջ, հայասիրտ ու հայալեզու
սերունդին մէջ եւ անոր դիմաց՝ կը ցրուի մատախուղը թանձր որ բունք է կար-
ծես հայ հորիզոնը: ու նոր կարծով որ մեծ ու երիտասարդ ազգերունն է՝
պէտք է վարձել յառաջ:

Եթէ մեծ ու յաղթական ազգեր մտահոգ իրենց վաղուին՝ նոր տեսլական-
ներ կը փնտռեն, նոր ընկերական կարգեր, նոր աշխարհակալութիւններ, մենք
յստակօրէն ունինք մեր առջեւ մեր տեսլականն ու գործունէութեան ուղին.
մեր հնութեան հաւատքը՝ լաւագոյն եւ պայծառագոյն յոյսն է մեր վաղուան.
ամէն հայածին՝ որ հայ կ'այրի՝ հայու սրտով ու լեզուով եւ հայ աւանդու-
թեանց սիրով՝ հայրենիքի մարմնացում է եւ վերաշինութիւն. երբ սիւներն ու
կամարները պատրաստ են՝ շէնքը շուտ կը շինուի, եւ մենք արդէն նիրապականէն
առաջ մեր հոգւոյն մէջ անոր հաւատացած ու գայն շինած՝ վաղը եւ ամենաձուտ
վաղը գայն պիտի կազմենք ու գետեղենք՝ ինչպէս սիրտ սրտի հետ, այսպէս
քար՝ քարի, սիւն՝ սիւնի, եւ կամար՝ կամարի. եւ ահա Նահապետի տեսիլքին
պէս վերաշէն Անիի, մենք ալ կը գոչենք.

«Ողջո՛յն քեզ նոր Հայաստան, երկիր դիւցազներու եւ սուրբերու, ողջո՛յն
քեզ յարութիւն եւ ուրախութիւն ամէն հայ սրտերու, ամէն Հայ սրտերու որ
քու հաւատքովդ ապրած՝ քու ապագայովդ պիտի երջանկանան»:

ԽՄԲ.